



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D., v právní věci **žalobce: J.L., nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného JUDr. Jindřichem Bellingem, advokátem** se sídlem Husitská 70, 130 00 Praha, proti **žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 7. 2015, č.j. 46268/2015/ODSH/8,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 14. 7. 2015, č.j. 46268/2015/ODSH/8 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 19 842 Kč, a to k rukám JUDr. Bellinga, advokáta, ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení:

Rozhodnutím žalovaného uvedeným ve výroku tohoto rozsudku bylo zamítnuto odvolání žalobce do výroku A. rozhodnutí Městského úřadu Králíky (dále „správní orgán prvního stupně“) ze dne 30. 1. 2015, č.j. 5317/2014/VV/BJ a uvedené rozhodnutí bylo potvrzeno. Žalobce byl rozhodnutím správního orgánu prvního stupně pod výrokem A. uznán vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. k) a podle § 125c odst. 1 písm. f)

bod 7 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), čehož se měl dopustit tím, že:

I. Dne 12. 9. 2014 v 16:00 hodin jako řidič osobního motorového vozidla tov. zn. Nissan Pathfinder R51, reg. zn. vozidla „X“ způsobil dopravní nehodu, když při jízdě ve směru na obec Mladkov začal v klesání před prudkou pravotočivou zatáčkou předjíždět před ním jedoucí dodávkové vozidlo tov. zn. Fiat Ducato, ačkoliv v protisměru jelo osobní vozidlo tov. zn. Škoda rapid NH, reg. zn. „X“, které řídila paní D.P., po zařazení do svého jízdního pruhu při průjezdu zatáčky v důsledku nepřizpůsobení rychlosti vozidla svým schopnostem, vlastnostem vozidla, předpokládanému stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace (profilu komunikace), povětrnostním podmínkám a jiným okolnostem, které je možné předvídat, na mokřém povrchu komunikace dostal s vozidlem smyk, levou částí vozidla se dostal do protisměrné části pozemní komunikace, kde došlo ke střetu levé přední části vozidla tov. zn. Nissan s levým bokem protijedoucího vozidla tov. zn. Škoda paní P., které bylo následkem nárazu odhozeno na kovová svodidla. Tímto jednáním porušil ustanovení § 18 odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť podle citovaného ustanovení mimo jiné platí, že rychlost jízdy musí řidič přizpůsobit zejména svým schopnostem, vlastnostem vozidla, předpokládanému stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám a jiným okolnostem, které je možno předvídat.

II. Téhož dne na stejném místě a ve stejný čas jako řidič výše uvedeného osobního motorového vozidla, způsobil dopravní nehodu, když v klesání před prudkou pravotočivou zatáčkou začal předjíždět před ním jedoucí dodávkové vozidlo i v případě, kdy je to obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích zakázáno, a to když omezil řidičku vozidla tov. zn. Škoda Rapid paní P., která jela v protisměru od obce Mladkov, a která byla nucena, aby umožnila zařazení předjíždějícího vozidla do svého jízdního pruhu, snížit rychlost a směnit směr jízdy najetím k pravému okraji svého jízdního pruhu, i přesto došlo po zařazení předjíždějícího vozidla do svého jízdního pruhu následkem smyku při průjezdu zatáčky k bočnímu střetu obou vozidel. Tímto jednáním obviněný porušil ustanovení § 17 odst. 5 písm. c) zákona o silničním provozu, neboť citované ustanovení mimo jiné nedovoluje řidiči předjíždět, jestliže by omezil protijedoucího řidiče.

Za uvedené přestupky byla žalobci uložena podle § 11 odst. 1 písm. b) a podle § 12 odst. 1, 2 zák. č. 200/1990Sb., o přestupcích (dále jen „přestupkový zákon“) a podle § 125c odst. 4 písm. d), f), odst. 5 zákona o silničním provozu pokuta ve výši 6 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na dobu 6 měsíců a dále mu byla uložena na základě § 79 odst. 1 přestupkového zákona, povinnost paušální náhrady nákladů řízení ve výši 1.000 Kč.

Žalobce napadl žalované rozhodnutí žalobou proti rozhodnutí správního orgánu podle části třetí, hlavy II., dílu 1. zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“). Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s.ř.s.).

Žalobní body:

Žalobce tvrdí, že žalovaný zahájil o stejném skutku postupně dvě řízení, přičemž z konečného rozhodnutí není zřejmé, v kterém z dvou zahájených řízení bylo rozhodnutí vydáno. Uvedený procesní postup považuje žalobce za neodstranitelnou vadu řízení.

Žalobce napadá zhodnocení průběhu dopravní nehody, tvrdí, že situace byla vyhodnocena „od oka“ v neprospěch žalobce. Dle žalobce byly přitom upřednostněny výslechy svědků před objektivním kamerovým záznamem.

Vyjádření žalovaného:

Žalovaný setrval na skutkovém zhodnocení věci a na právním názoru uvedeném v odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí, přičemž odmítl tvrzení žalobce, že by byla ve věci zahájena dvě řízení. Žalovaný proto navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Průběh správního řízení a posouzení věci krajským soudem:

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí po projednání věci v rozsahu podaných žalobních námitek a podle skutkového a právního stavu v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.). Při jednání soudu odkázal žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č.j. 4 As 16/2013-36 ze dne 16. 5. 2013, když má za to, že i v projednávaném případě došlo ke dvojímu zahájení řízení v téže věci a rozsudek NSS by měl být proto plně respektován.

Při jednání soudu byl za účelem prokázání děje dopravní nehody proveden důkaz videozáznamem dopravní nehody pořízený z žalobcem předjížděného vozidla tov. zn. Fiat Ducato, který byl obsahem správního spisu a dále přehledem dopravních nehod v silničním provozu v daném úseku ze dne 24. 2. 2016, když bylo zjištěno, že v daném úseku došlo v období roku 2014 k 10 dopravním nehodám. Z provedeného videozáznamu bylo prokázáno, že k dopravní nehodě, tedy ke střetu s protijedoucím osobním vozidlem tov. zn. Škoda Rapid, došlo v důsledku smyku vozidla žalobce bezprostředně po jeho zařazení do pravého jízdního pruhu po předjetí předjížděného vozidla tov. zn. Fiat Ducato.

S ohledem na stěžejní povahu žalobní námitky o dvojím zahájení řízení v téže věci, se krajský soud předně zabýval právě touto námitkou, neboť její zodpovězení určuje rozhodnutí soudu ve věci.

Dne 29. 9. 2014 obdržel správní orgán prvního stupně od Policie ČR oznámení přestupku, protokol o nehodě v silničním provozu, plánek k dopravní nehodě, úřední záznam ze dne 14. 9. 2014, úřední záznam o podání vysvětlení D.P. ze dne 12. 9. 2014 a ze dne 16. 9. 2014, úřední záznam ze dne 12. 9. 2014 o podání vysvětlení žalobce, úřední záznam ze dne 21. 9. 2014 o podání vysvětlení L.L. (spolujezdce žalobce) a výpis z evidenční karty řidiče vedené na jméno žalobce. Správní orgán prvního stupně zahájil správní řízení písemností **„Oznámení o zahájení přestupkového řízení a předvolání k ústnímu jednání“ ze dne 23. 10. 2014**, která byla žalobci prostřednictvím držitele poštovní licence doručena dne 27. 10. 2014 a v níž jsou skutky, o nichž je přestupkové řízení zahájeno vymezeny následovně: „***1) ve věci přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu na pozemních komunikacích dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona o silničním provozu, kterého jste se měl dopustit tím, že jste dne 12. 9. 2014 v 16:00 hodin na silnici II. Třída č. 312 v km 33,523 mezi obcemi Vlčkovice a Mladkov (souřadnice GPS-586835,926/1061117,561) měl jako řidič osobního motorového vozidla Nissan Pathfinder, RZ „X“, způsobit dopravní nehodu, když jste při jízdě ve směru na obec Mladkov v klesání měl začít před pravotočivou zatáčkou předjíždět vozidlo v případech,***

kdy je to obecnou, místní nebo přechodnou úpravou provozu na pozemních komunikacích zakázáno, neboť jste měl předjíždět před Vámi jedoucí dodávkové vozidlo, ačkoliv v protisměru jelo osobní vozidlo tovární značky Škoda Rapid, RZ „X“, které řídila paní D.P. Při zařazování před předjížděné vozidlo jste dostal na mokrému povrchu komunikace s vozidlem Nissan smyk, následkem kterého došlo k nárazu levé přední části vozidla Nissan do levého boku protijedoucího vozidla Škoda Rapid, které bylo nárazem odhozeno na kovové svodidlo, neboť řidič nesmí předjíždět, jestliže by ohrozil protijedoucí řidiče nebo ohrozil jiné účastníky provozu na pozemních komunikacích.

2) ve věci přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu na pozemních komunikacích dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterého jste se měl dopustit na stejném místě, ve stejný den a ve stejnou dobu, když jste jako řidič osobního motorového vozidla Nissan Pathfinder, RZ „X“, při šetření dopravní nehody nepředložil policii doklad prokazující pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla podle zvláštního právního předpisu, ačkoliv jako řidič motorového vozidla musíte mít tento doklad při řízení u sebe.“

Následně bylo dne 5. 11. 2014 správnímu orgán prvního stupně oznámeno, že JUDr. Jindřich Belling, advokát, převzal zastupování žalobce.

Dne 2. 12. 2014 bylo právnímu zástupci žalobce doručeno **„Oznámení o zahájení přestupkového řízení a předvolání k ústnímu jednání“ ze dne 2. 12. 2014**, přičemž dotčený skutek byl popsán následovně: „***ve věci přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu na pozemních komunikacích dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterého jste se měl dopustit tím, že jste dne 12. 9. 2014 v 16:00 hodin na silnici II. Třídy č. 312 v km 33,523 mezi obcemi Vlčkovice a Mladkov (souřadnice GPS-586835,926/1061117,561) měl jako řidič osobního motorového vozidla Nissan Pathfinder, RZ „X“, způsobit dopravní nehodu, když jste při jízdě ve směru na obec Mladkov v klesání měl začít před pravotočivou zatáčkou, měl předjíždět před vámi jedoucí dodávkové vozidlo, ačkoliv v protisměru jelo osobní vozidlo tovární značky Škoda Rapid, RZ „X“, které řídila paní D.P. Při zařazování před předjížděné vozidlo v důsledku nepřizpůsobení rychlosti jste dostal na mokrému povrchu komunikace s vozidlem Nissan smyk, následkem kterého došlo k nárazu levé přední části vozidla Nissan do levého boku protijedoucího vozidla Škoda Rapid, které bylo nárazem odhozeno na kovové svodidlo, přičemž rychlost jízdy musí řidič přizpůsobit zejména svým schopnostem, vlastnostem vozidla, předpokládanému stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, její kategorii a třídě, povětrnostním podmínkám a jiným okolnostem, které je možno předvídat; smí jet jen takovou rychlostí, aby byl schopen zastavit vozidlo na vzdálenost, na kterou má rozhled.***“

Ústní jednání se ve věci konalo dne 13. 1. 2015, při němž byly provedeny důkazy svědeckých výpovědí svědka P.M., řidiče dodávkového předjížděného vozidla a D.P., řidičky vozidla tov. zn. Škoda Rapid, s nímž se střetlo vozidlo žalobce. Rovněž byl v přestupkovém řízení proveden důkaz videozáznamem pořízeným z předjížděného dodávkového vozidla.

Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ze dne 30. 1. 2015, č.j. 5317/2014/VV/BJ byl žalobce pod výrokem A. uznán vinným z přestupků, jak specifikováno shora, přičemž pod výrokem B. bylo řízení ve vztahu k přestupku, kterého

se měl žalobce dopustit tím, že jako řidič osobního motorového vozidla nepředložil doklad prokazující pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla podle zvláštního právního předpisu, kvalifikovaného podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu zastaveno, neboť o totožném skutku již bylo pravomocně rozhodnuto jiným správním orgánem.

V dané věci je z porovnání textu popisu skutku obsaženého v zahájení přestupkového řízení ze dne 23. 10. 2014 a ze dne 2. 12. 2014 zcela jednoznačné, že přestupkové řízení bylo zahájeno opětovně ve vztahu k témuž skutku. V obou oznámeních o zahájení přestupkového řízení je totiž skutek vymezen shodně, jak se pro přehlednost nyní uvádí:

„...se měl dopustit tím, že jste dne 12. 9. 2014 v 16:00 hodin na silnici II. Třídy č. 312 v km 33,523 mezi obcemi Vlčkovice a Mladkov (souřadnice GPS-586835,926/1061117,561) měl jako řidič osobního motorového vozidla Nissan Pathfinder, RZ „X“, způsobit dopravní nehodu, když jste při jízdě ve směru na obec Mladkov v klesání měl začít před pravotočivou zatáčkou předjíždět vozidlo v případech, kdy je to obecnou, místní nebo přechodnou úpravou provozu na pozemních komunikacích zakázáno, neboť jste měl předjíždět před Vámi jedoucí dodávkové vozidlo, ačkoliv v protisměru jelo osobní vozidlo tovární značky Škoda Rapid, RZ „X“, které řídila paní D.P. Při zařazování před předjížděné vozidlo jste dostal na mokrému povrchu komunikace s vozidlem Nissan smyk, následkem kterého došlo k nárazu levé přední části vozidla Nissan do levého boku protijedoucího vozidla Škoda rapid, které bylo nárazem odhozeno na kovové svodidlo...“ (popis skutku v oznámení o zahájení řízení ze dne 23. 10. 2014)

„...se měl dopustit tím, že jste dne 12. 9. 2014 v 16:00 hodin na silnici II. Třídy č. 312 v km 33,523 mezi obcemi Vlčkovice a Mladkov (souřadnice GPS-586835,926/1061117,561) měl jako řidič osobního motorového vozidla Nissan Pathfinder, RZ „X“, způsobit dopravní nehodu, když jste při jízdě ve směru na obec Mladkov v klesání měl začít před pravotočivou zatáčkou, měl předjíždět před vámi jedoucí dodávkové vozidlo, ačkoliv v protisměru jelo osobní vozidlo tovární značky Škoda Rapid, RZ „X“, které řídila paní D.P. Při zařazování před předjížděné vozidlo v důsledku nepřizpůsobení rychlosti jste dostal na mokrému povrchu komunikace s vozidlem Nissan smyk, následkem kterého došlo k nárazu levé přední části vozidla Nissan do levého boku protijedoucího vozidla Škoda Rapid, které bylo nárazem odhozeno na kovové svodidlo...“ (popis skutku v oznámení o zahájení řízení ze dne 2. 12. 2014).

Krajský soud proto dal za pravdu žalobci v tom smyslu, že ve věci bylo zahájeno dvakrát přestupkové řízení pro tentýž skutek. Uvedenému procesnímu postupu brání v rovině procesního práva překážka litispendence, tedy překážka věci zahájené vyjádřená v § 48 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) ve spojení s § 51 přestupkového zákona (v rovině hmotného práva se uplatňuje zásada *ne bis in idem* - ne dvakrát v téže věci). Krajský soud je přitom toho názoru, že uvedenou procesní vadu nelze bagatelizovat případnou potenciální obranou žalovaného, že se jednalo o pouhé administrativní pochybení. Rovněž nelze uzavřít, že se jednalo o pouhou změnu či doplnění právní kvalifikace, neboť z textu dotčené písemnosti ze dne 2. 12. 2014 je zcela nepochybné, že správní orgán zahajuje přestupkové řízení ohledně popsání skutku a nejednalo se přitom o zásadní změnu v popisu skutku. Hodlá-li správní orgán upřesnit právní kvalifikaci, pak nemá žádný zákonný podklad k tomu, aby opakoval zahájení správního řízení. Případný

úmysl či pohnutky pracovníka správního orgánu nejsou rozhodné, nejedná se totiž o akt soukromoprávní povahy, u něž by úmysl toho, kdo úkon učinil, měl jistý výklad při interpretaci úkonu. Zde jde o výkon moci veřejné správy a to v oblasti trestněprávní, což krajský soud akcentuje. Proto tím spíše nelze opakované zahájení přestupkového řízení bagatelizovat.

Jestliže NSS v rozsudku ze dne 16. 5. 2013 č.j. 4As 16/2013-36 shledal v opakovaném zahájení správního řízení ve věci zrušení povolení k trvalému pobytu podle § 871 odst. 1 písm. b) zák. č. 326/199 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, závažné procesní pochybení, které bylo důvodem zrušení žalovaného rozhodnutí správním soudem, pak krajský soud nenachází žádný racionální důvod k tomu, aby ve věci trestního obvinění ve smyslu čl. 6 Evropské úmluvy o lidských právech a základních svobodách aplikoval mírnější pohled na věc a ve smyslu zákonnosti toleroval shora popsany vadný procesní postup správního orgánu prvního stupně, který žalovaný svým procesním postupem ve věci nezhojil. V uvedeném rozsudku ze dne 16. 5. 2013 č.j. 4As 16/2013-36, kdy žalobce shodně jako ve věci posuzované nadepsaným krajským soudem tvrdil, že byl uveden v nejistotu, které řízení je vlastně vedeno (v nyní posuzované věci žalobce obdobně tvrdil, že byl znejistěn, v kterém řízení bylo vlastně vydáno žalované rozhodnutí), vyslovil NSS tento právní názor: „[12] Nejvyšší správní soud opakovaně judikoval, že překážka litispendence brání tomu, aby v totožné věci probíhala paralelně dvě nebo více řízení, a t o i v souvislosti se správním řízením (srov. rozsudek ze dne 30. 6. 2008, č. j. 4 As 47/2007 – 84, nebo rozsudek ze dne 23. 3. 2009, č. j. 4 Ads 165/2011-151; všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). V těchto rozhodnutích Nejvyšší správní soud přitom konstatuje možnou překážku litispendence v rámci řízení vedených jedním a týmž správním orgánem. Takový postup přitom nevyvolává pochybnosti o jeho zákonnosti. Ke stejnému závěru pak dospěla i doktrína. „Správní řád stanoví, že zahájení řízení brání tomu, aby bylo o téže věci a z téhož důvodu zahájeno řízení "u jiného správního orgánu". To jistě neznámá, že by bylo možné o téže věci a z téhož důvodu zahájit řízení u toho správního orgánu, u kterého řízení již probíhá. Spíše jde o to, že pokud nelze za těchto podmínek zahájit řízení u jiného správního orgánu, tím spíše je nelze zahájit ani u správního orgánu, který ho již vede.“ (Vedral, Josef. Správní řád. Komentář. 2. vydání. BOVA POLYGON, 2012, str. 500.).

[13] Nejvyšší správní soud konstatuje, že během správního řízení zahájeného z moci úřední pochopitelně může dojít k situaci, kdy správní orgán dospěje k závěru, že je třeba upravit právní kvalifikaci předmětu řízení, nebo tento předmět dodatečně upřesnit. Takové situace v řízení nastávají například v důsledku provedení dokazování, nejde však o důvod k vydání nového oznámení o zahájení správního řízení, leda by správní orgán dospěl k závěru, že předmět řízení je nezbytně podstatně změnit nebo zásadním způsobem rozšířit (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 Afs 58/2009-541). K takové situaci však v posuzovaném případě nedošlo, neboť stěžovatel pouze dospěl k závěru, že totožný předmět řízení je nutné vzhledem k rodinným poměrům žalobce (jeho příbuzenský vztah k občanu Evropské unie) podřadit pod jiné ustanovení cizineckého zákona. Stěžovatel proto zatížil svůj postup procesní vadou, když současně s vyrozuměním o změně kvalifikace předmětu řízení fakticky zahájil s žalobcem nové, souběžné řízení v téže věci, aniž by později tuto vadu odstranil tím, že by (nesprávně) zahájené řízení zastavil. Žalobci lze přisvědčit v tom, že tak skutečně nebylo zřejmé, jaké řízení s ním stěžovatel vede a ve kterém ze zahájených řízení napadené rozhodnutí vydal. Městský soud tedy dospěl ke správnému závěru, že je rozhodnutí stěžovatele třeba zrušit. “

NSS tedy výslovně potvrdil, že překážka litispendence podle § 48 odst. 1 správního řádu, se vztahuje ne jen na řízení v téže věci vedené u jiného správního orgánu, ale rovněž u téhož správního orgánu (*„Překážku litispendence dle § 48 odst. 1 správního řádu z roku 2004 je nutno vykládat tak, že zahájení nového řízení v téže věci brání nejen řízení zahájené dříve u jiného správního orgánu, ale i řízení zahájené dříve u téhož správního orgánu.“* - viz právní věta č. 2905 Sb. NSS roč. 2013) Dále NSS výslovně potvrdil, že při změně právní kvalifikace není důvod pro nové zahájení již zahájeného řízení, ledaže by se jednalo o změnu popisu skutku podstatným a zásadním způsobem. Tak tomu ovšem v nyní posuzované věci nebylo, jak vyplynulo z porovnání obou textů písemností o zahájení řízení, které bylo učiněno krajským soudem shora.

Krajský soud proto uzavírá, že vzhledem k tomu, že byla dána překážka litispendence podle § 48 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 51 přestupkového zákona, mělo být posléze zahájené přestupkové řízení zastaveno podle § 66 odst. 2 správního řádu ve spojení s § 51 přestupkového zákona. Žalovaný však žalobcem podané odvolání podle § 90 odst. 5 správního řádu zamítl a odvoláním napadené rozhodnutí potvrdil.

Žaloba je proto důvodná.

Krajský soud se již nezabýval důvodností ostatních žalobních námitek, když důvodnost námitky nedovolené litispendence nutně vedla ke zrušení žalovaného rozhodnutí.

Krajský soud tedy uznal důvodnost žalobní námitky směřující proti procesnímu postupu v přestupkovém řízení, a proto žalované rozhodnutí pro vady řízení zrušil (§ 78 odst. 1 s.ř.s.) a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, v němž je žalovaný vázán vysloveným právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Náklady řízení:

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle zásady úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce byl ve věci úspěšný. Krajský soud přiznal žalobci účelně vynaložené náklady soudního řízení

- za mimosmluvní odměnu /ve výši 3.100 Kč za jeden úkon právní služby podle § 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), g), vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů za poskytování právních služeb („advokátní tarif“)/, a to za čtyři úkony právní služby: převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, 2 x účast na jednání soudu;

- čtyři náhrady hotových výdajů za čtyři úkony právní služby po 300 Kč (§ 13 odst. 1, 3 advokátního tarifu) a jedna náhrada za neúčtovaný úkon právní služby (podání ze dne 15.8.2015);

- náhradu cestovného právního zástupce žalobce 2x z Prahy k jednání soudu a zpět (1x cesta vlakem - 190 Kč; 1x cesta osobním vozidlem - celkem 121 km, průměrná spotřeba pohonných hmot 8,87 l/100km – 1.552 Kč) ve výši 1.742 Kč;

- náhradu za promeškaný čas (§ 14 odst. 3 advokátního tarifu) - 4x 3 půlhodiny - cesta z Prahy k jednání soudu a zpět; ve výši 1.200 Kč.

Dále krajský soud přiznal žalobci náhradu uhrazeného soudního poplatku za podání žaloby ve výši 3.000 Kč. Žalovaný je povinen zaplatit náhradu nákladů řízení žalobci rukám jeho právního zástupce ve výši **19.842 Kč**, a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Platební místo se opírá o ust. § 149 odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) za použití § 64 s.ř.s. Lhůta k peněžitému plnění byla stanovena podle § 160 odst. 1 o.s.ř. za použití § 64 s.ř.s.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 2. března 2016

JUDr. Petra Venclová, Ph.D., v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová